

den situation ikke nøjagtigt at kende sandheden. Afslaget på at give adgang til observatører fra De Forenede Nationer er ikke blot en udfordring til denne vor store verdensorganisation. Dette afslag svækker også tilliden til de erklæringer, som er fremsat af Kadarregeringen.

Jeg vil ikke bruge stærke ord i den forbindelse. Stærke ord er ikke nødvendige her. Jeg har nævnt Kadarregeringens repræsentant, og hvad han har fortalt os; jeg kan heller ikke undlade at nævne, at der her i denne by er et andet menneske, som kan tale på en ungarsk regerings vegne. Det er fru Anna Kethly, og jeg er sikker på, at de fleste af Dem, mine meddelegerede, kender hende eller har hørt om hende. Fru Anna Kethly, som også har besøgt denne bygning, blev for ca. 3 uger siden medlem af regeringen Imre Nagy, hvis lovlighed naturligvis ikke er blevet draget i tvivl af nogen. Fru Kethly opholder sig nu i denne by. Det er noget af et mirakel, at hun er her. For mange år siden blev Anna Kethly medlem af den ungarske demokratiske arbejderbevægelse, hun vandt sine arbejdskammeraters tillid og fik mange betydningsfulde hverv, bl. a. blev hun medlem af parlamentet. Hun levede i sit land under fascistisk og nazistisk undertrykkelse, men til trods for forfølgelse og fængslinger forblev hun i Ungarn. Da kom der efter anden verdenskrig en periode, hvor Ungarn håbede på frihed; hun blev atter medlem af parlamentet og dets vicepræsident. Derpå fulgte de begivenheder, som berøvede hendes land friheden. Hendes venner bad hende forlade landet, på dette tidspunkt var hun allerede op i årene, men hun afslog at rejse; da hun havde udholdt andre former for diktatur, ville hun dele skæbne med sine landsmænd også under denne form for diktatur. Hendes venners ængstelse viste sig at være berettiget, en dag oprørtes verden ved at erfare, at Anna Kethly var blevet idømt 15 års fængsel. Det var en af de domme, som de kommunistiske ledere nu positivt indrømmer var bygget udelukkende på falske anklager. Over hele verden lød der protester, men Anna Kethly forblev bag fængslets mure, indtil den nye kurs gav hende friheden. Hun blev straks igen politisk aktiv og blev anmodet om at indtræde som medlem af Imre Nagys regering. I de sidste dage

af oktober drog hun til Wien på et kort besøg sammen med nogle socialdemokratiske venner, og jernringen sluttedes pludselig atter om Ungarn. Da hun den følgende dag ønskede at vende tilbage, afslog sovjet-russiske tropper at lade hende overskride grænsen. Forgæves forsøgte hun at komme over på et andet sted. På grund af disse mærkelige hændelser forblev Anna Kethly i den frie verden og kan derfor tale til os i dag. Meddelegerede, efter min mening burde De Forenede Nationer gøre sig selv den ære at bede Anna Kethly fortælle De Forenede Nationers medlemmer, hvad der virkelig er sket i Ungarn. Dette er stedet, og hun, som den store kvinde hun er, er den rette til at gøre det. Jeg beder derfor indtrængende Dem, hr. præsident, og hele præsidentskabet om at finde veje og midler, således at fru Kethly kan få lejlighed til, enten i denne sal eller i en af de politiske hovedkomiteer, at henvende sig til dette høje organ, De Forenede Nationer. Jeg vil ikke foregribe, hvad fru Kethly vil kunne fortælle os, jeg ønsker blot at nævne en enkelt ting, hun sagde, da jeg traf hende forleden dag — det var for resten hendes fødselsdag, ikke en lykkelig fødselsdag for hende, men måske en fødselsdag med et glimt af håb — hun fortalte, at hun ikke var kommet her for at bede om hjælp i form af krig — hun ønskede ikke nogen militær intervention — men hun ønskede al den moralske og fredelige hjælp, som måtte vise sig mulig for at gøre Ungarn frit.

Disse udtalelser viser, at Anna Kethly er på linje med, hvad der siges i pagten om kærlighed til freden. Hun er i ordets virkelige forstand, hvad vor pagt mener med „fredselskende“.

Resolutionsforslaget, vi har til behandling, kræver, at deportationen af ungarsk ungdom, som nu uden for enhver tvivl foregår, skal standses, og at de ungarere, som ikke længere befinder sig i Ungarn, ufortøvet skal sendes tilbage. Vi vil stemme for denne resolution i håb om at også den må spille sin rolle, når det gælder at standse, hvad der truer med at blive skæbnesvangert for det ungarske folk.

Endelig ønsker jeg at udtrykke det brændende håb, at de kræfter i Sovjetunionen, som er tilhængere af den nye kurs, som vi alle ønskede kunne føre til en bedre